

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/46/2018
Identifikačné číslo spisu: 8016200748
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8016200748.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu, JUDr. JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobkyne: Y. W., bytom L. R. XXXX, U. W. M., proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných prostriedkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom Zádielska 2, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2016/10021 zo dňa 20.09.2016, č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/10062 zo dňa 22. 09.2016 o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sa/18/2016-72 zo dňa 24. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 5Sa/18/2016-72 zo dňa 24. novembra 2017, z a m i e t a .

Žalobkyni voči sťažovateľovi p r i z n á v a úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom, č. k. 5Sa/18/2016-72 zo dňa 24. novembra 2017, zrušil žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného, č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2016/10021 zo dňa 20.09.2016, č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/10062 zo dňa 22. 09.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyni priznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že podľa posudku zo dňa 28.06.2016 (prvostupňový správny orgán), bola miera funkčnej poruchy žalobkyne stanovená na 30 % podľa časti XII.A.Ib, prílohy číslo 3 zákona, pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách. Podľa posudku vyhotoveného v odvolacom konaní zo dňa 19. 09. 2016 bola miera funkčnej poruchy žalobkyne stanovená na 40 %, keď posudkový lekár najzávažnejší druh zdravotného postihnutia prekvalifikoval a zaradil ho podľa časti V. bod2, písm. B/e prílohy číslo 3 k zákonu pre periférne neurogénne poruchy hornej končatiny (pri dominantnej končatine + 10 %, pri obojstrannom poškodení + k 10 %) nervus medianus. Žalobkyni bol vyhotovený parkovací preukaz dňa 18. 05. 2010 na základe

lekárskeho posudku zo dňa 30. 04. 2010, v ktorom bola určená miera funkčnej poruchy žalobkyne na 50 % podľa časti XII.A. bod 1 písm. d) prílohy číslo 3 k zákonu pre stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, rozsiahle degeneratívne zmeny III. A IV. stupňa s ťažkými poruchami funkcie. Z obsahu rozhodnutí vyplýva, že žalobkyňa sa podrobila dvom neurochirurgickým operáciám na stavcových platničkách, v roku 2007 a v roku 2012. Žalobkyňa sa lieči na viaceré ochorenia, poruchy chrbtice - XII.A.1.b., afektívne poruchy nálad - depresívne, organického pôvodu - IV.4.b., obojstranné obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu, ľahkého stupňa - XII.B.B.2.15. a. 2. a jednostranné obmedzenie funkcie v kolennom kĺbe - ľahkého stupňa - XII.B.B.2.2 7. a.1.

3. Zdravotné problémy žalobkyňa preukazovala lekárskymi nálezmi, ktorými dokumentovala, že jej zdravotný stav sa nemohol objektívne zlepšiť tak, ako to tvrdia posudkoví lekári. Aj keď predložila lekárske nálezy s dátumom po vydaní preskúmaných rozhodnutí, je logické, že zdravotný stav sa nemohol zhoršiť v takom rozsahu „zo dňa na deň“. V záujme čo najobjektívnejšieho posúdenia zdravotného stavu žalobkyne, nariadil správny súd doplnenie dokazovania a uložil žalovanému vypracovať nový lekársky posudok, na základe všetkých novo doložených lekárskeho nálezov aj za účasti žalobkyne s tým, aby sa posudkový lekár vyjadril, či tieto nové odborné lekárske nálezy majú vplyv na mieru funkčnej poruchy, ktorá bola doteraz stanovená na 40 %, resp., či nie sú dôvodom na postup podľa § 12 ods. 3 zákona, teda navýšenie o 10 %.

4. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7/Sžo/59/2009 zo dňa 20. 5. 2010, žalovaný uviedol, že nové lekárske nálezy nemôžu byť v prebiehajúcom konaní hodnotené ako dôkaz a rozhodnutie krajského súdu o vyhotovenie nového lekárskeho posudku nie je dôvodné.

4. Krajský súd uviedol, že v danom prípade mal byť zdravotný stav žalobkyne preverený a posúdený tak, aby bez pochybností umožňoval vysloviť záver o tom, či sa jedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Správny orgán je povinný vykonať dokazovanie potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci a zároveň bolo očakávanie žalobkyne, že sa z odôvodnenia rozhodnutia dozvie, prečo už nie fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, legitímne. To, že rozhodnutie vychádza z posudku, ktorý je podkladom rozhodnutia, nerobí z tohto posudku nespochybniteľný a absolútne platný dôkaz. Nepreskúmateľnosť a nepresvedčivosť rozhodnutí správnych orgánov videl správny súd predovšetkým v tom, že pri tvrdených a podložených zdravotných problémoch žalobkyne v oblasti pohybového a podporného aparátu, posudkový lekár v neskoršom posudku preklasifikoval na závažnejšie zdravotné postihnutie žalobkyne nervus medianus. Správne mu síce nešlo, že v časti XII. prílohy číslo 3 k zákonu, v časti A.1 pod písmenom B, sú upravené stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek bez časového obmedzenia od operácie so stanovenou mierou funkčnej poruchy 50 % - 60 %, čo by v prípade žalobkyne znamenalo, že spĺňa zákonnú podmienku pre priznanie statusu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Odôvodnenia rozhodnutí, v ktorých správne orgány poukazovali na zlepšenie zdravotného stavu sa vzhľadom na novo doložené lekárske správy javí nepresvedčivým a túto nepresvedčivosť neodstránil ani posudok vypracovaný v rámci odvolacieho konania, v ktorom posudkový lekár najzávažnejšie zdravotné postihnutie preklasifikoval a zaradil do V. časti prílohy číslo 3 zákona. V posudku nebolo náležité a zrozumiteľne vysvetlené, prečo je najzávažnejším zdravotným postihnutím nervus medianus, prečo to nie sú stavy po operáciách chrbtice a medzistavcových platničiek, aj vzhľadom na ďalšie zdravotné problémy, čo viedlo správny súd k nariadeniu doplnenia dokazovania ktoré žalovaný odmietol.

5. Bolo povinnosťou orgánu štátnej správy dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli prijateľné nielen pre právnickú ale aj laickú verejnosť. Požiadavka racionálneho, spravodlivého a presvedčivého rozhodnutia vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré krajský súd citoval.

6. Z uvedených dôvodov správny súd napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a uložil mu v ďalšom konaní postupovať a rozhodnúť tak, ako to naznačil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP.

8. Nesprávne právne posúdenie veci sťažovateľ videl v tom, že posúdenie splnenia hmotnoprávnych podmienok na účely predmetných konaní a rozhodnutí je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou podľa § 11 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o peňažných príspevkoch). Nejedná sa o právne posúdenie, ale o vysokošpecializované odborné posúdenie zdravotného stavu a z neho vyplývajúcich sociálnych dôsledkov pre posudzovanú osobu. Poukázal na ustanovenie § 63 ods. 1 zákona o peňažných príspevkoch, lekárske posudky ako aj odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí, kde je náležité a zrozumiteľne zdôvodnený záver, že z nálezov neurochirurga a neurológa možno posúdiť ochorenie chrbtice s určenou mierou funkčnej poruchy 30 %. Po neurochirurgickej intervencii došlo k zlepšeniu objektívneho nálezu, čo potvrdzovali aj opakované nálezy fyziatrov. Tieto poukazovali len na strednú poruchu funkcie chrbtice. Všetky novo doložené lekárske nálezy len potvrdili predchádzajúce závery odborných lekárov, ako i objektívny nález neurológa, kde bol zdokumentovaný zlepšený stav oproti predchádzajúcim nálezom. V zmysle hodnotiacich záverov lekárskeho posudku došlo k preklasifikovaniu najzávažnejšieho zdravotného postihnutia žalobkyne podľa § 12 ods. 2 zákona.

9. Sťažovateľ nepostupoval podľa § 12 ods. 3 zákona o peňažných príspevkoch, pretože ostatné diagnostikované ochorenia žalobkyne nepodmieňujú zvýšenie miery funkčnej poruchy, keďže nemajú kauzálny súvis so zdravotným postihnutím s najvyšším percentuálnym ohodnotením, neovplyvňujú zdravotné postihnutie žalobkyne s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie. Posudzovanie miery funkčnej poruchy a posúdenie jednotlivých druhov odkázanosti je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou a aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení, a preto si krajský súd nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok.

10. Vyjadril nesúhlas s tvrdením krajského súdu, že závery posudkového lekára a žalovaného v odôvodneniach preskúmaných rozhodnutí nie sú náležité a zrozumiteľné. V danom prípade ani sama žalobkyňa vo svojich písomných podaniach neuviedla konkrétne dôvody, prečo odborné lekárske posudky nie sú objektívne. Lekársky posudok žalovaného nie je v rozpore s diagnostickými závermi vyplývajúcimi z odborných lekárskeho nálezov, spĺňa všetky požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a vysporiada sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie správnosti a zákonnosti rozhodnutí.

11. Sťažovateľ poukázal na článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. zákona o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), § 5 ods. 4 a § 135 ods. 1 SSP, na základe ktorých namietal prekročenie zákonnosti uznesenia, ktorým krajský súd uložil sťažovateľovi vypracovať lekárske posudky na základe nových lekárskeho nálezov doložených žalobkyňou, ktoré nemôžu byť v prebiehajúcom konaní hodnotené ako dôkaz. Poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zdôraznil, že žalobkyňa v konaní pred orgánom verejnej správy nepredložila žiadne nálezy, ktoré by potvrdzovali jej tvrdenia o zhoršenom zdravotnom stave. Posúdenie miery funkčnej poruchy patrí do správnej úvahy žalovaného a krajský súd preskúmava iba to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom diskrečná právomoc správneho orgánu predstavuje ponechanie možnosti žalovanému v týchto intenciách formulovať svoje závery autonómne.

12. V súvislosti s námietkou o odklone od ustálenej rozhodovacej praxe sťažovateľ poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžso/59/2009 zo dňa 20. 05. 2010, 7Sžso/51/2011 zo dňa 27. 06. 2012 a 10Sžso/8/2012 zo dňa 26. 09. 2012. V zmysle záverov vyplývajúcich z citovaných rozhodnutí vyplýva, že súd nemôže pri svojom rozhodovaní zohľadniť skutočnosti, ktoré nastali po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, pretože pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase rozhodovania správneho orgánu. Posúdenie miery

funkčnej poruchy patrí do právomoci príslušných posudkových lekárov, ktorí posudzujú aj odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

13. Na základe uvedených dôvodov navrhol kasačnému súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania.

14. Žalobkyňa v reakcii na kasačnú sťažnosť uviedla, že podanie odvolania na krajský súd jej odporučila zamestnankyňa žalovaného. Žalovaný napísal, že nedodala všetky lekárske správy, pričom tomuto posielala prepúšťiaciu správu z operácie kolenného puzdra, ktorá sa jej spolu so správou od neurológa vrátila späť. Namietala, že ju nevidel ani jeden posudkový lekár tak, aby vedel posúdiť v akom je stave. Poukázala na svoje diagnózy, aj na skutočnosť, že denne žije s bolesťami, v dôsledky čoho musí užívať lieky.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že na základe žiadosti žalobkyne zo dňa 23. 04. 2010 o vyhotovenie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vydal orgán verejnej správy dňa 18. 05. 2010 rozhodnutie č. 2009/32927 - 16 o vyhotovení parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím. Podkladom pre rozhodnutie bol lekársky posudok zo dňa 30. 04. 2010, v ktorom bola určená miera funkčnej poruchy posudzovanej na 50 % podľa časti XII.A., bod 1., písm. d), prílohy číslo 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu pre stav po operácii chrbtice s radikulopathiou.

18. Dňa 02.05.2016 podala žalobkyňa orgánu verejnej správy žiadosť o peňažný príspevok na kompenzáciu výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. V tejto súvislosti orgán verejnej správy vydal dňa 28. 06. 2016 lekársky posudok, v ktorom posudkový lekár určil mieru funkčnej poruchy 30 % podľa časti XII.A., bod 1, písm. b) prílohy číslo 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu pre poruchy chrbtice. Zdravotný stav žalobkyne bol prehodnotený s tým, že ju nie je možné posudzovať naďalej ako fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

19. Rozhodnutím č. VT1/OPPnKaPČ/SOC/2016/36497-0002 zo dňa 29. 06. 2016 odňal prvostupňový orgán verejnej správy žalobkyni parkovací preukaz a zároveň jej uložil povinnosť tento do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vrátiť.

20. Rozhodnutím č. VT1/OPPnKaPČ/SOC/2016/35073-0004 zo dňa 29.06.2016 nepriznal prvostupňový orgán verejnej správy žalobkyni peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

21. Sťažovateľ na základe podaných odvolaní doplnil dôkazné prostriedky tvoriace podklad oboch rozhodnutí lekárskeho posudkom zo dňa 19. 09. 2016. Podľa predmetného posudku bola žiadateľke

určená miera funkčnej poruchy 40 %. Pri určení miery funkčnej poruchy posudkový lekár vychádzal z časti V., bodu 2., písm. B/e) prílohy číslo 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu - periférne neurogénne poruchy - nervus medianus. Posudkový lekár ďalej uviedol, že posudzovaná sa lieči aj na viaceré iné ochorenia, poruchy chrbtice, afektívne poruchy nálady - depresie organického pôvodu, obojstranné obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu ľahkého stupňa, jednostranné obmedzenie funkcie v kolennom kĺbe ľahkého stupňa, ktoré nie sú až tak závažného charakteru, aby odôvodňovali zákonom stanovenú mieru funkčnej poruchy 50 %. Posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané bez prítomnosti žalobkyne. Posudkový lekár vychádzal z diagnostického záveru vyplývajúceho z predložených lekárskeho nálezov, vrátane tých, ktoré boli predložené s odvolaním voči prvostupňovému rozhodnutiu. Z nálezov neurochirurga a neurológa posúdil ochorenie chrbtice so stanovenou mierou funkčnej poruchy 30 %, obmedzenie pohyblivosti bedrových zhybov vzhľadom na nález ortopéda a fyziatra posúdil mierou funkčnej poruchy 20 % a kolien mierou funkčnej poruchy 10 %. Chronické bolesti chrbtice ohodnotil psychiater ako dôsledok depresívnej poruchy organického pôvodu. Uvedený stav bol posudkovým lekárom zhodnotený ako stredne ťažká porucha pri stanovení miery funkčnej poruchy 40 %. Ani jedna z posudzovaných diagnóz nedosiahla mieru funkčnej poruchy 50 %, a preto nebolo možné žalobkyňu považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Z uvedeného dôvodu nebola, podľa sťažovateľa, splnená základná podmienka pre vyhotovenie parkovacieho preukazu, ktorý bola žalobkyňa povinná vrátiť a súčasne jej nebolo možné priznať žiadaný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

22. Podľa § 2 ods. 3 zákona o peňažných príspevkoch, ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

23. Podľa ust. § 11 ods. 2, 3, 4, 6, 8, 9, 13 a 15 zákona o peňažných príspevkoch, lekárska posudková činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulatnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nález na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

Ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nález, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

Lekársky nález je na účely tohto zákona aktuálny, ak nie je starší ako šesť mesiacov.

Posudkový lekár môže vychádzať aj z lekárskeho nález, ktorý je starší ako šesť mesiacov, ak je podľa posudkového lekára zdravotný stav fyzickej osoby chronický s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie.

Posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nález alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

Na účely parkovacieho preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Ak je miera funkčnej poruchy fyzickej osoby menej ako 50%, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia.

24. Podľa § 12 ods. 1 až 4 zákona o peňažných príspevkoch v účinnom znení, na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3.

Ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.

Mieru funkčnej poruchy určenej podľa odsekov 1 a 2 možno zvýšiť o 10% s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie.

Miera funkčnej poruchy, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 3, sa určí podľa miery funkčnej poruchy, ktorá je svojím charakterom a rozsahom najviac porovnateľná s mierou funkčnej poruchy uvedenou v prílohe č. 3.

25. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. v účinnom znení, fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti

a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,

b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo

c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa, ťažkej poruchy sfinkterov alebo cystickej fibrózy s pľúcnyimi a gastrointestinálnymi prejavmi.

26. Podľa § 15 ods. 3 až 5 zákona o peňažných príspevkoch, na účely parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím sa vypracúva len lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15.

Posudok podľa odseku 1 príslušný orgán nevypracúva, ak miera funkčnej poruchy fyzickej osoby na základe lekárskeho posudku je menej ako 50%.

Na účely rozhodovania o preukaze sa komplexný posudok nevypracúva a vypracúva sa lekárske posudok § 11 ods. 12 alebo podľa § 11 ods. 15. Podľa § 17 ods. 1 zákona o peňažných príspevkoch, fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

27. Podľa § 45 ods. 14 zákona o peňažných príspevkoch, príslušný orgán rozhodne o odňatí preukazu alebo parkovacieho preukazu a o povinnosti vrátiť preukaz alebo parkovací preukaz, ak sa zistí, že fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nespĺňa podmienky podľa § 16 ods. 2 alebo § 17 ods.

1 na vyhotovenie preukazu alebo parkovacieho preukazu ustanovené týmto zákonom alebo preukaz alebo parkovací preukaz sa vyhotovil neprávom, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na preukaz alebo parkovací preukaz alebo fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím sa na písomnú výzvu príslušného orgánu nepodrobí vyšetreniu zdravotného stavu alebo sa nepodrobí posúdeniu zdravotného stavu alebo opätovnému posúdeniu zdravotného stavu, a bola na tento dôsledok v písomnej výzve upozornená. Fyzická osoba je povinná vrátiť preukaz alebo parkovací preukaz do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jeho odňatí.

28. Podľa § 38 ods. 1 zákona o peňažných príspevkoch, fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak

a) na diétne stravovanie,

b) súvisiace

1. s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia,
2. so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla,
3. so starostlivosťou o psa so špeciálnym výcvikom.

29. Podľa § 53 ods. 1 a 2 zákona o peňažných príspevkoch, na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 50) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

30. Podľa § 55 ods. 7 cit. zákona, podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekársky posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

31. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 5 veta prvá zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí.

32. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

33. Kasačný súd sa oboznámil s lekáorskými správami a nálezmi, ktoré žalobkyňa predložila orgánom verejnej správy pred vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia. Posudkový lekár na základe správ špecializovaných lekárov po vykonanej neurochirurgickej intervencii na medzistavcových platničkách skonštatoval zlepšenie zdravotného stavu.

34. Z lekárskej správy Y. Y. R. - ortopéda, zo dňa 06. 04. 2016 založeného v spise vyplýva záver, že zdravotný stav žalobkyne je dlhodobu nepriaznivý s progradujúcim trendom. Z nálezu neurológa, Y. T. Q. zo dňa z 23. 03. 2016 vyplýva bolestivosť trapéz s obmedzením v rotácii a inklinácii, útlakový syndróm nervus medianus, organický psychosyndróm, atrofia mozgu, depresívny syndróm so záverom, že stav žalobkyne je chronicko - progradujúci s nepriaznivou prognózou, vyžaduje pravidelné neurologické kontroly a liečbu s elimináciou fyzickej záťaž. V spise sa nachádzajú aj staršie lekárske správy, z ktorých vyplýva dočasné zlepšenie zdravotného stavu po absolvovanej liečbe počas opakovaných hospitalizáciách v rokoch 2015, 2016 a rehabilitáciách, pričom z nich nevyplýva stabilizácia zlepšeného zdravotného stavu tak, ako to konštatoval posudkový lekár v posudkoch zo dňa 28.06.2016 a 19.09.2016, ktoré boli vypracované bez toho, aby posudkový lekár svoj záver konzultoval s príslušným špecialistom v príslušnom odbore (§ 11 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.).

35. Okrem lekárskeých správ a nálezov obsahujúcich popis diagnóz, ktoré posudkový lekár sťažovateľa citoval vo svojom posudku zo dňa 19. 09. 2006, sa kasačný súd oboznámil aj so závermi odborného lekára, Y. T. Š., so špecializáciou psychiater (posudkový lekár ich mal v čase vyhotovenia posudku k dispozícii), ktorý u žalobkyne konštatoval depresívnu poruchu organického pôvodu ťažkého stupňa. Z predložených lekárskeých správ uvedeného špecialistu z obdobia rokov 2015 až 2016 vyplýva, že žalobkyňa je evidovaná a liečená 10 rokov súvisle, pričom jej stav je chronifikovaný s postupnou progresiou a to vzhľadom na postupujúci organický psychosyndróm, verifikovaný CT mozgu, ktorý potvrdil atrofiu mozgu. Stav je v progresii s postupným zhoršovaním a opakovanými recidívami ťažkej depresie.

36. Napriek konštatovaniu duševného ochorenia ťažkého stupňa odborným lekárom, posudkový lekár vo svojom posudku nevysvetlil, prečo diagnostikovanú depresívnu poruchu organického pôvodu ťažkého stupňa u žalobkyne prehodnotil ako stredne ťažkú poruchu so začlenením podľa časti IV., bod

4 písm. b) prílohy 3 zákona o peňažných príspevkoch, s určením miery funkčnej poruchy 40%, pričom pre ťažké formy duševných porúch podľa prílohy 3 zákona, časť IV. bod 4 písm. c) je stanovená miera funkčnej poruchy 60%. Takisto sa z predmetného posudku nedá preskúmať, prečo zo strany posudkového lekára došlo k zaradeniu zdravotného postihnutia žalobkyne podľa časti XII.A.1. písm. b) prílohy č. 3 zákona, keď vzhľadom na preknanú operáciu chrbtice, medzistavcových platničiek, malo byť postihnutie zaradené pod prípady definované v časti XII. prílohy číslo 3 zákona, v časti A.1 písm. d), v ktorom sú upravené stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek bez časového obmedzenia od operácie, so stanovenou mierou funkčnej poruchy 50 % - 60 %, čo konštatoval aj krajský súd. Uvedené rozpory a nejasnosti neboli v konaní pred odvolacím orgánom odstránené, pričom uvedený skutočný stav vyplýval z podkladov, ktoré mal žalovaný v čase pred vydaním rozhodnutia k dispozícii a nejedná sa teda o následnú zmenu zdravotného stavu žalobkyne, ktorú nemohol v konaní zohľadniť.

37. V prípade odňatia kompenzácie, v danom prípade parkovacieho preukazu, sa kladú zvýšené nároky na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska preskúmateľnosti a presvedčivosti, pričom je nevyhnutné, v dostatočnej miere porovnať zdravotný stav žalobkyne v čase vyhotovenia parkovacieho preukazu s jej súčasným stavom. Je potrebné identifikovať konkrétne pozitívne zmeny zdravotného stavu odôvodňujúce odňatie parkovacieho preukazu, pričom takéto porovnanie, vychádzajúce zo zdravotnej dokumentácie, v danom prípade absentuje. Pokiaľ sťažovateľ v konaní dospel k záveru, že u žalobkyne došlo k zlepšeniu zdravotného stavu v porovnaní s rokom 2010, v ktorom jej bol parkovací preukaz vydaný, je povinný taký záver rozhodnutia riadne a presvedčivo odôvodniť a na ten účel si zadovážiť lekárske posudky.

38. Aj podľa názoru kasačného súdu, v zhode s názorom krajského súdu, neboli závery žalovaného o určení miery funkčnej poruchy žalobkyne ako i vyhodnotenie, že žalobkyňa nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím presvedčivé, vychádzajúce z dostatočne, presne a úplne zisteného stavu.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že postupom žalovaného došlo k porušeniu zásad správneho konania podľa § 3 ods. 1 a ods. 5 prvá veta a § 34 ods. 1 správneho poriadku. Krajský súd v Prešove vec správne právne posúdil, ak rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2016/10021 zo dňa 20.09.2016, č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2016/10062 zo dňa 22. 09.2016 zrušil ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

40. Kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

41. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a úspešnej žalobkyni priznal voči sťažovateľovi úplnú náhradu trov kasačného konania. O výške náhrady trov tohto konania rozhodne Krajský súd v Prešove po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 175 ods. 2 SSP.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.